

IEN HAZEBROEK-BUIJS: 'IEDEREEN IS CREATIEF EN KAN IETS ONTWIKKELEN'

KUNSTENARES IEN HAZEBROEK-BUIJS IS AUTODIDACT, IN DIE ZIN DAT ZE NIET DE KUNSTACADEMIE HEEFT DOORLOPEN. IN PLAATS DAARVAN HEEFT ZE, ALS JONGE VROUW, RECHTEN GESTUDEERD EN LATER, ALS MOEDER VAN TWEE TIENERS, PSYCHOLOGIE. OP HET EERSTE GEZICHT LIJKT DEZE STUDIEKEUZE NIET TE RIJMEN MET HAAR BEROEP. TOCH HEEFT ZE AAN BEIDE OPLEIDINGEN VEEL GEHAD, ZO VERTELT ZE AAN DE ALPHENAAR.

Door Jolanda van Luinen

OVER HAAR JEUGD

Creativiteit vindt vaak zijn oorsprong in iemands jonge jaren. Hoe was dat bij jou?

„Mijn jeugd was rustig en beschermd. Ons gezin bestond uit mijn vader, moeder en mijn vier jaar oudere broer. Wij kregen veel ruimte van onze ouders. Ook op het gebied van je eigen creativiteit ontdekken. Mijn broer en ik hadden verschillende bezigheden en interesses, maar ik kon altijd wel erg met hem lachen. Vroeger ben ik vrij veel ziek geweest. Mede daardoor heb ik geleerd mezelf te amuseren met lezen en muziek. Twee dingen die bepalend bleken voor mijn verdere leven.”

OVER EEN CREATIEVE ERFENIS

Jouw ouders hebben waren zelf niet creatief, maar hadden wel oog voor jouw artistieke talenten?

„Dat komt doordat zij uit artistieke gezinnen kwamen. Mijn vaders moeder was kunstenares en mijn moeders vader deed veel in de muziek. In feite zijn mijn broer en ik langs twee zijden 'erfelijk belast' met creativiteit en muzikaliteit. Mijn vader heeft ons altijd gestimuleerd. Ik weet nog goed dat ik voor school eens een boompje schilderde met veel kleur. Mijn vader vond het resultaat geweldig, maar mijn tekenleraar vond dat gras groen geschilderd behoorde te worden. Daar werd mijn vader heel boos over. Uiteindelijk zei hij tegen me: 'Deze kleurige tekening bewaar je en dan maak je voor de meester maar een nieuwe.' Dat was een grote opsteker voor me, want als het aan zo'n leraar ligt, loopt je zelfvertrouwen een forse deuk op.”

OVER HAAR SCHOOLTIJD

In jouw schoolperiode ben je een paar keer verhuisd. Hoe vond je dat?

„Vanwege mijn vaders werk werd hij steeds overgeplaatst. Toen ik vier was, zijn we daardoor in Dordrecht gaan wonen. Daar ging ik naar een protestants-christelijke lagere school. Ik heb een heel leuke schooltijd gehad: veel vriendinnen en veel spelen. Na de lagere school verhuisden we naar Zeist, waar ik naar het plaatselijke Christelijk Lyceum ging. Omdat iedereen in het eerste jaar zoekende is naar vriendjes en vriendinnetjes, heb ik die overgang niet als belastend ervaren. Op het Christelijk Lyceum deed ik gymnasium alfa. Het was hard werken, maar wel leuk. Zes talen had ik er, maar je hoefde niet verplicht zoveel te lezen en er verslagen van te maken. De talen waren gericht op een universitaire studie en niet op vakanties, dus je leerde ze niet spreken.

„Ik vind mezelf een realistisch schilder in ontwikkeling.”

Foto: Liesbeth van der Vis

Verder had ik in mijn vakkenpakket 'wiskunde voor alfa' en geschiedenis. In geschiedenis ben ik nog steeds geïnteresseerd en dan met name in prehistorische monumenten en de Kelten. Na het Christelijk Lyceum ben ik in Utrecht rechten gaan studeren. Die studie heb ik op mijn 24e, binnen het aantal voorgeschreven jaren, afgerond.”

OVER STUDIE EN VERKERING

Je had je studie bijna afgerond, toen je Jan leerde kennen. Vertel eens?

„In Utrecht woonde ik met zes vriendinnen op kamers. Genoten heb ik van de feesten in die tijd, met mijn vrienden van de jaarclub. Dat was echt niet om half 11 naar bed, na een glaasje appelsap. Het was dan ook niet de zwaarste studie die je kunt kiezen, vooral niet als je snel en graag leest. In 1973 heb ik Jan leren kennen. Hij was op bezoek bij zijn zusje, die in de kamer tegenover mij woonde. Jan is drie jaar ouder dan ik. Hij was al afgestudeerd en zat in dienst, als tandarts voor de bemanning van De Zeven Provinciën. Hierdoor was hij steeds zes tot acht weken van huis. In het laatste stuk van zijn diensttijd hebben wij verkering gekregen. Voor mijn studie was het heus goed dat hij langere tijd weg was, maar verder was het afzien. We konden elkaar niet bellen, dus schreven we brieven.

Toen Jan - hij is een geboren en getogen Alphenaar - uit dienst kwam, kon hij de tandartspraktijk met woonhuis aan de Stevinstraat overnemen. Wij zijn toen snel getrouwd en hebben samen de praktijk verder opgebouwd.

Tijdens mijn studie had ik de toekomst eigenlijk heel anders gezien, namelijk een functie in Straatsburg of Brussel, in het internationaal privaatrecht en rechtsvergelijking. Aan de andere kant: ik ben rechten gaan studeren vanuit een redelijk ontwikkeld gevoel van rechtvaardigheid. Dit bleek in de praktijk niet synoniem aan ons bureaucratische rechtstelsel. Mede daardoor verloor ik mijn interesse in die richting en had ik er geen moeite mee om jarenlang ook 'de vrouw van' te zijn. Die behulpzaamheid ligt evengoed wel in mijn aard. Mijn hele leven ben ik gewend 'even in te springen', bijvoorbeeld als tandartsassistent, en meestal deed ik dat met plezier. Ik ben nu eenmaal graag bezig en zie het als een uitdaging om op een creatieve manier problemen op te lossen. Toen de kinderen op een leeftijd kwamen dat ze me minder nodig hadden, ben ik veel vrijwilligerswerk gaan doen. Ook in bestuurscommissies, want de logische manier van denken die ik tijdens mijn studie heb aangeleerd, raak je nooit kwijt.”

OVER DE RODE DRAAD

Creatief ben je altijd al geweest, maar vroeger met andere technieken dan nu, toch?

„Dat klopt. In 1981 ben ik me bezig gaan houden met oude handwerktechnieken, zoals het weven, spinnen en maken van wandkleden. Omdat ik meer inzicht wilde krijgen in het opzetten van kleuren, heb ik op een gegeven moment een aquarelcursus gevolgd. Ik ontdekte daar dat je met verf iets veel directer kunt neerzetten en dat het minder werk was dan ambachtelijk

weven. Mijn antieke weefgetouw heb ik toen de deur uitgedaan; het staat nu in het Archeon, in de periode Middeleeuwen. Ik vind mezelf een realistisch schilder in ontwikkeling. Mijn werk is abstraherend, maar niet abstract. In mijn middelbare schooltijd was ik al bezig met schilderen en tekenen; dat loopt als een rode draad door mijn leven. Misschien had ik in plaats van de studie rechten de kunstacademie moeten doen. Ik had er absoluut naartoe gemogen van mijn ouders, maar doordat ik vrij naïef was en beschermd was opgevoed, had ik het idee dat ik me er niet thuis zou voelen. Bij mij bestond namelijk het idee dat het er op de kunstacademie losbandiger aan toe zou gaan dan op de universiteit. Achteraf was ik heel blij met mijn studie rechten - waarin je creatief moest zijn om binnen vastgestelde kaders casussen op te lossen - dus spijt heb ik niet van die keuze.”

OVER ZELFONTPLOOIING

In je huidige werk treed je juist graag buiten vastgestelde kaders. Vertel eens?

„Tijdens mijn studie rechten had ik geleerd dat elk verhaal twee kanten heeft; dat je je ook moet verdiepen in de achtergronden van een crimineel. Hierdoor raakte ik geïnteresseerd in het gedrag van mensen. In 1992 ben ik begonnen aan de studie psychologie en heb die in vier jaar afgerond met een lijvige scriptie. Hierin concludeerde ik dat iedereen creatief is en iets kan ontwikkelen, in welke richting dan ook. Met die gedachte heb ik met een paar anderen in 1997 stichting Triskele opgericht. Deze stichting helpt

mensen over een drempel heen als ze willen werken aan hun creatieve zelfontplooiing. Zelf ervoer ik een drempel bij het zingen, want op school was altijd gezegd dat ik het niet kon. Door een goedgeplaatste opmerking van een vriendin, durf ik het nu - na al die jaren - wél. Over zelfontplooiing gesproken: inmiddels heb ik mijn eigen atelier aan huis - dit is de behandkamer van de vroegere tandartspraktijk van mijn man - waar ik werk en creatieve cursussen geef. Elke koopzondag houd ik er een inloopmiddag, waarbij ik een gastkunstenaar uitnodig. En komend weekend doe ik weer mee aan de Open Atelier-route.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Ien Hazebroek-Buijs verwachten?

„Ik heb altijd wel plannen in mijn hoofd. Daarnaast wil ik nog heel lang lekker bezig blijven, aan mijn zelfontplooiing werken en daar ook andere mensen bij helpen. In mij broeit het om nog meer cursussen te organiseren bij Triskele en in mijn atelier. Als de tijd er rijp voor is, komt dat vanzelf.”

Naam: Ien Hazebroek-Buijs
Geboortedatum: 12 juli 1950
Geboorteplaats: Amstelveen
Relatie: Getrouwd met Jan Hazebroek (60)
Kinderen: Een zoon en een dochter
Hobby's: Muziek maken en luisteren, prehistorische monumenten bezoeken, tennissen, lezen, handwerken, uitgaan.